

Hồi 25

U Linh Thất

Đấy vực tối đen nhưng không hề tối với bất kỳ ai giả như đã lưu ngụ lâu dưới đáy vực, đủ để mắt nhìn quen trong tối.

Và Phương Băng vừa hạ thân xuống liền nghe tiếng Điền Hồ quát hỏi:

- Nam Lý? Sao tiểu huynh đệ bỗng xuất hiện ở đây?

Thanh âm của Điền Hồ làm Phương Băng mừng rỡ. Vì quá mừng nên khi xả công, cho khôi phục hoàn toàn vóc dáng, nàng cứ thế lên tiếng:

- Là tiểu nữ đây, công tử?

Và nàng lập cập chạy ngay đến chỗ đã có tiếng phát thoại của Điền Hồ vừa vang lên.

Lập tức có tiếng Điền Hồ nhắc nhở:

- Có vách đá chắn trước mặt, dừng lại và chuyển sang tả, ồ...

Theo chỉ điểm của Điền Hồ, Phương Băng còn tiếp vận vào cạnh Điền Hồ khá nhanh vì thế nàng không hiểu Điền Hồ kêu như thế là có ý gì. Nàng hỏi:

- Công tử vẫn bình yên? Có phải tiểu nữ đã làm công tử đau ở chỗ nào đó?

Có tiếng Điền Hồ đáp lại thật nhẹ:

- Tội gì cô nương phải mạo hiểm? Chỉ ít ngày nữa thôi, khi toàn bộ thương tích hoàn toàn hồi phục, tại hạ ắt sẽ tự tìm cách thoát khỏi vực sâu.

Nàng đoán chừng vị trí và ngồi xuống trước mặt Điền Hồ:

- Công tử bị nội thương? Sao Đuan Mộc Thu bảo nội lực của công tử hóa ra rất thâm hậu?

Quả nhiên Điền Hồ đang ở vị thế ngồi. Và bây giờ thanh âm của Điền Hồ đã vang ngang tầm tay Phương Băng:

- Đuan Mộc Thu?

Phương Băng giải thích:

- Chính là Tử Y Nhân. Càng bất ngờ hơn, Đuan Mộc Thu lại là bào huynh của Đuan Mộc Huyền Chưởng môn Côn Luân phái.

- Phương cô nương xuống đây theo cách nào?

Nàng hơi lo:

- Tiểu nữ đã dùng Xúc Cốt Thu Cân Đại Tuyệt Pháp, thu nhỏ thân hình, dùng y phục đã trở nên rộng để làm giảm lực rơi. Công tử không trách tiểu nữ bấy lâu nay vẫn giấu công tử chứ?

- Trách gì bây giờ khi trước kia còn mang lột Nam Lý, cô nương đã loáng thoáng nói qua chuyện Bách Lý Hoàng vốn có một bào muội vì đã luyện Xúc Cốt Thu Cân nên lúc nào thân hình cũng nhỏ nhắn như một đứa bé? Chỉ trách tại hạ không sớm nhận ra đây là cô nương.

Phương Băng thoáng ân hận:

- Tiểu nữ hay lâu nay vẫn định nói nhưng chưa có dịp.

Điền Hồ phì cười:

- Cô nương còn nhớ lúc ở Thủy Phủ chứ? Bây giờ tại hạ hiểu vì sao lúc đó cô nương cứ khăng khăng không cho tại hạ vào xem qua thương thế!

Nàng đỏ mặt, cho dù không nghĩ Điền Hồ có thể thấy vẻ mặt nàng lúc này:

- Công tử hiểu thế nào?

Điền Hồ thở ra nhè nhẹ:

- Hãy nghe tại hạ đoán đây. Trước hết, qua bút tích của Thượng Quan Du lưu lại trong Thủy Phủ, cô nương “bị luyện” chứ không phải “được luyện” công phu Xúc Cốt Thu Cân. Sau đó, vì ngẫu nhiên hay cố ý tại hạ chưa biết, cô nương đã một lúc dùng cả ba hạt Bạch Liên Vạn Niên, vô tình làm cho công phu đó phát tán. Và điều này tuy sau đó có giúp đỡ cô nương dễ dàng luyện thành võ học thượng thừa của Thủy Phương Cung, nhưng lại làm cô nương khó xử do thân thể lớn trưởng lên trong bộ y phục tiểu đồng bé nhỏ. Đó là lý do khiến cô nương không thể cho tại hạ vào và nhìn thấy...

Nàng lấy tay bịt miệng Điền Hồ:

- Công tử đoán đúng rồi, nhưng đừng nhắc đến nữa. Tiểu nữ đang thẹn đến chín cả người đây này.

Điền Hồ gỡ tay nàng ra và thì thào thật nhỏ:

- Có thẹn cũng muộn rồi, nàng hãy nhìn lại nàng thì rõ.

Giật mình, Phương Băng cúi nhìn toàn thân. Và do bây giờ đã phần nào quen nhìn trong bóng tối nên nàng phát hiện, lúc xả bỏ công phu Xúc Cốt Thu Cân, vì vội, nên

nàng không thể để tâm đến y phục không được ngay ngắn chỉnh chu như những lúc thường nếu được nàng tự mặc.

Vì thế, lúc này đây, đôi nhũ hoa của nàng đã lồ lộ nhô ra ngoài lớp xiêm y.

Nàng hoàn toàn bối rối.

Và thật nhẹ nhàng, Điền Hồ đã vòng tay, cuốn quanh thân nàng.

Miệng Điền Hồ cũng áp vào miệng nàng, khóa lại những âm thanh nàng muốn kêu.

Bóng tối vẫn vây phủ xung quanh, vì đây là một đáy vực không để bất kỳ một tia sáng nào chiếu vào...

oOo

- Công tử có nghe, giống như tiếng nước chảy, không xa lắm đáy vực này?
- Đương nhiên có nghe. Vì thế lúc này tại hạ mới dám nói, chờ khi thương thế bình phục ắt tại hạ có cách thoát thân.
- Qua thanh âm, như nội thương của công tử không đáng ngại?
- Chỉ bị chút ít chấn động không đáng kể. Do trước khi bị Đoàn Bội Cơ nhả kinh, nếu tại hạ không kịp thời đưa chân nguyên lên hộ vệ tâm mạch, có thể hậu quả rất tồi tệ.
- Đoàn Mộc huynh bảo nội lực của công tử kỳ thực vẫn thâm hậu?
- Không phải tại hạ giả vờ hay cố tình che giấu công phu thực học. Chỉ là do tại hạ không ngờ được lực từ linh đan được gia phụ lưu lại đã chậm phát tán đến thế. Và phải nhờ nhiều lượt dưỡng thương, linh đan đó mới dễ phát sinh diệu dụng.
- Vậy lúc này công tử có thể tự đi?
- Nếu được cô nương giúp sức thì tốt hơn. Nhưng đừng nghĩ tại hạ chỉ thừa cơ hội để tiếp tục cận kề thân ngọc.
- Trong lòng nghĩ thế nào thế ngoài miệng đã nói ra. Vả lại, thân này còn biết gửi vào ai, một khi đã để công tử nhìn thấy hầu như muốn hết...
- Phương Băng...
- Nguyên tên tiểu nữ là Bách Lý Băng, thiết nghĩ đó là điều công tử cần minh bạch.

- Đối với tại hạ, cô nương vẫn cứ là Phương Băng, là người suốt đời này tại hạ quyết không thể nào quên.

- Công tử!

- Băng muội.

- Tiểu nữ đã toại nguyện lắm rồi. Thôi nào, Điền Hồ ca, hãy để muội giúp Điền Hồ ca. Chúng ta cần phải thoát chốn này.

- Băng muội thật tốt. Được, chúng ta đi.

Điền Hồ ca liệu có nhìn rõ hơn muội không? Như có một ngách đá phía trước?

- Đúng rồi, nhưng có hai lối rẽ. Tiếng nước chảy vọng đến là từ lối bên tả.

- Muội cũng vừa nhận ra. Điền Hồ ca liệu có cần nghỉ ngơi một lúc?

- Ta chịu được. Có Băng muội đi bên cạnh, mọi thương thế như giảm đi nhiều.

- Nếu vậy, muội nên ở bên cạnh Điền Hồ ca mãi.

- Đó là điều ta đang thầm mong. Cũng như thuở nào, ở Thủy Phủ, ta đã lo lắng vì phải miễn cưỡng để Băng muội ở lại một mình.

- Đó là Điền Hồ ca quan tâm đến Nam Lý, đâu phải muội.

- Ta nghĩ có lẽ chỉ là một. Vì ngay khi rời khỏi Thủy Phủ, ta đã có đủ lý do để tin rằng Nam Lý đó là giả.

- Công tử không thể biết.

- Băng muội lầm. Ta biết. Và ta còn biết Băng muội là hậu nhân của Bách Lý Tùng, trên nữa là Bách Lý Phong tiên bối.

- Sao công tử biết?

- Ở lối thoát ra khỏi Thủy Phủ, ở đó ta đã gặp Hồi Chuyển Pháp Vương.

- Là người đã sanh cầm gia nội tổ ở Thủy Phủ?

- Không sai. Nhưng vì lúc đó Lệnh Tổ có mưu đồ gây dựng bá nghiệp, bất chấp thủ đoạn.

- Nhưng gia phụ không biết. Vì thế, sau đó lại đến lượt gia phụ chịu cảnh sanh cầm lưu luân sinh mạng tại Thủy Phủ.

- Lệnh tôn sao lại tùy tiện đi vào Thủy Phủ, một khi chưa hề luyện Xúc Cốt Thu Cân?

- Gia phụ cũng tự biết làm như thế là mạo hiểm, nhưng do tình thế quá bức bách, gia phụ không thể không vào?

- Nhất định là do Thượng Quan Du gây ra?

- Không sai, chính lão. Mảnh hoa tiên Điền Hồ ca tìm thấy trong Thủy Phủ chính là do gia phụ lưu lại. Và đó cũng là bằng chứng cho gia phụ biết, di nương Kim Tuyết Ngân đã bị Thượng Quan Du mê hoặc. Cả hai đã ngấm ngấm mưu hại gia mẫu, hại bản thân muội, dù lúc đó muội chỉ là một đứa bé. Chủ ý của bọn ác nhân là muốn củng cố địa vị và quyền lực ở bốn Cung, do Kim Tuyết Ngân không phải chính thất. Rất may, mảnh hoa tiên đó đã bị gia phụ bắt gặp. Thượng Quan Du suýt bị gia phụ lấy mạng nếu không bị Kim Tuyết Nhân bất ngờ ra tay đối phó.

- Song quyền nan địch tứ thủ. Vậy là để bảo toàn sinh mạng, lệnh tôn đã tự lánh thân vào Thủy Phủ?

- Gia phụ không lường trước vào Thủy Phủ là không đường ra, nên đã ôm hận mà chết.

- Có phải Băng muội sau đó đã phá hủy Thủy Phủ?

- Để đề phòng mưu Kim Tuyết Ngân dựa theo công phu bản lãnh của muội, đoán ra nơi có Thủy Phủ. Muội đã lấy Tỵ Thủy Châu, để cho nước Thủy Vô Đề ngập tràn Thủy Phủ.

- Đúng là Thiên Ý. Gia sư Hồi Chuyển Pháp Vương đã vì chuyện này bị táng mạng. Nước ngập Thủy Phủ đã tạo áp lực, đẩy bản gia sư va vào vách đá.

- Có kết quả như thế cũng hay. Dù là ngẫu nhiên nhưng âu cũng là ân đền oán trả. Muội không phải khó xử nếu cơ hội giáp mặt Hồi Chuyển Pháp Vương.

- Ở phía trước có ánh sáng?

- Muội cũng vừa phát hiện! Nhưng dường như không phải ánh dương quang?

- Là do Dạ Minh Châu phát ra. Băng muội có nghĩ chúng ta lại sắp đặt chân vào một nơi tương tự Thủy Phủ?

- Điền Hồ ca nghi ngờ Đại ác ma Bạch Cốt U Linh cũng có một nơi bí ẩn như bốn cung từng có?

Đó là thứ ánh sáng huyền hoặc và dịu nhẹ, đủ để giúp Điền Hồ và Bách Lý Băng lúc này nhìn thấy rõ mặt nhau.

Nàng đỏ mặt, vội liếc nhìn toàn thân.

Điền Hồ tủm tỉm cười:

- BĂNG MUỘI ĐÃ KÍN ĐÁO LẮM RỒI, KHÔNG VIỆC GÌ PHẢI LO NGẠI NỮA.

Nàng lườm mắt, nguyệt Điền Hồ:

- Sao lúc này không giỏi nói như thế? Để tha hồ nhìn, phải không? Nếu sau này...

Điền Hồ chột háng giọng:

- Chúng ta đoán đúng rồi. Đây là U Linh Thất. BĂNG MUỘI THỬ NHÌN XEM.

Nhìn theo tay Điền Hồ chỉ. Bách Lý Băng liền nhìn thấy ba chữ U Linh Thất được khám bằng toàn là những viên Dạ Minh Châu đang phát sáng!

Nàng thở ra nhè nhẹ:

- Có lẽ đây là nơi phát tích ra một Đại ác ma Bạch Cốt U Linh. Hy vọng mọi di học ở đây vẫn chưa bị Thượng Quan Du phát hiện.

Điền Hồ bảo:

- Hãy để ta ngồi đây nghĩ. BĂNG MUỘI THỬ TÌM HIỂU XEM.

Chỉ có một thạch sàn là nơi duy nhất có thể để Điền Hồ ngồi, hoặc muốn nằm nghĩ tùy ý, Bách Lý Băng dìu Điền Hồ đến đó. Đoạn nàng bắt đầu tìm hiểu khắp Thất U Linh.

Chột nàng kêu:

- Ở đây có bút tích do tự tay Đại ác ma Bạch Cốt U Linh lưu lại. Thì ra là ác ma đã biết rõ lai lịch của Thượng Quan Du.

Điền Hồ khấp khởi mừng:

- BĂNG MUỘI ĐỌC RÕ XEM NÀO.

Nàng giải thích:

- Thượng Quan Du nguyên ở họ Khương... Lần đầu hội diện, chính Thượng Quan Du đã thổ lộ dã tâm thao túng quần hùng cho Đại ác ma biết. Và đó là nguyên do, ngu ngu tầm ngu mã tầm mã, khiến hai Đại ác Ma đầu hợp ý nhau và câu kết nhau.

Điền Hồ nôn nóng:

- Có đề cập gì đến Phi Thiên Bảo không?

Nàng đáp:

- Có. Nhưng chuyện Tử Y Hội thì không.

Điền Hồ hoài nghi:

- Không lẽ cũng như biểu thức Điền Hạ Du, thủy chung Thượng Quan Du không hề biết gia phụ chính là chủ nhân Tử Y Hội?

Nàng bồng kêu:

- Có rồi. Có một khoản bút tích của Đại ác ma Bạch Cốt U Linh do có biết đến sự tồn tại của Tử Y Hội nhưng không nghe Thượng Quan Du đề cập nên có ý ngờ Thượng Quan Du.

Điền Hồ háng giọng:

- Hãy đọc lại nguyên văn. Ta muốn nghe.

Bách Lý Băng đọc khá to. Vì từ chỗ nàng đứng đến thạch sàng Điền Hồ đang nằm là xa có đến năm trượng:

"... Kể đã từng lừa đời dối người như gã Thượng Quan, lão phu đâu thể tin, nhất là chuyện có liên quan đến Tử Y Hội. Sau thời gian dài tìm hiểu, lão phu mới rõ. Hóa ra là Thượng Quan không nói vì sợ Công phu Tử Hà là sở học của kẻ thù, Hải Âu Quái Khách từng hạ thủ toàn bộ U Linh Môn, nơi lão phu đã vô tình đắc thủ sở học với lời hứa là phải thay U Linh Môn phục hận. Lão phu đâu màng đến công phu đó của kẻ thù. Nhưng bây giờ lão phu cảm thấy ân hận, đã trót xem thường gã Thượng Quan. Ô hô, có ân hận cũng đã muộn rồi. Khương Du ơi, Khương Du! Ta thật không ngờ người lại nhẫn tâm hạ thủ ta trước. Phải chăng vì người chính là..."

Không nghe Bách Lý Băng đọc nữa, Điền Hồ ngồi bật dậy:

- Lão là ai?

Điền Hồ không thể nhìn thấy Bách Lý Băng, do có một thạch trụ ngăn cách thị tuyến giữa hai người. Điền Hồ chỉ nghe nàng đáp:

- Bút tích đến đây là hết. Có lẽ chất độc do Thượng Quan Du ngấm ngấm hạ thủ đã đến hồi bộc phát. Đại ác ma Bạch Cốt U Linh không thể viết tiếp vì cần phải vận công bức độc ngay.

Điền Hồ lại nằm xuống:

- Băng muội còn tìm thấy gì nữa? Hãy cố tìm, biết đâu chúng ta sẽ biết rõ hơn về xuất thân lai lịch của Thượng Quan Du.

Nàng bảo:

- Theo Đại ác ma Bạch Cốt U Linh lưu tự thì mọi kế mưu thao túng các phái đều do Thượng Quan Du đề xuất. Đầu tiên là thu phục, dụ hoặc Thiếu Lâm, Võ Đang, Hoa Sơn tam đại phái sáu người... Bị danh lợi làm mờ mắt, mất hết lương tri. Sáu nhân vật này đã

toàn tâm toàn ý, tuân lệnh Đại ác ma Bạch Cốt U Linh, trước là tiêu diệt Bát Quái Môn, khiến Bát Quái môn Lục Lão nguyện ý về đầu thân Thanh Thành phái. Sau là tiêu diệt toàn gia Cầu đại hiệp, chuyển Thạch Chung Đao Phổ cho phái Thanh Thành, giúp Lục Lão thành toàn tuyệt nghệ, sau này sẽ trở thành lực lượng hậu bị cho Bạch Cốt Môn. Quả là kế sách chu đáo, không một kẻ hở...

Điền Hồ động tâm:

- Vậy còn Thủy Phương Cung?

Nàng đáp:

- Có lẽ cũng như Tử Y Hội, Thủy Phương Cung có thể chỉ là đối sách riêng của lão Thượng Quan. Đại ác ma Bạch Cốt U Linh không được biết.

Điền Hồ vụt cau mày:

- Thiếu Lâm Nhất Tăng, Võ Đang Nhị Đạo, Hoa Sơn Tam Lão, nếu nói sáu nhân vật này toàn tâm toàn ý, thuận phục Bạch Cốt Môn, cố sao sau này họ đều trở mặt, khiến bị Đại ác ma U Linh Bạch Cốt sát hại?

Bách Lý Băng đoán:

- Theo tâm địa Thượng Quan Du mà đoán, có lẽ tất cả bọn họ càng về sau càng bị Thượng Quan Du lung lạc... Họ sẽ được quần hùng suy tôn ngưỡng mộ nếu như họ có thể lấy sinh mạng Đại ác ma Bạch Cốt U Linh giao nạp cho quần hùng. Kế đoán công chuộc tội này sẽ giúp Thượng Quan Du nếu có ngày lộ diện sẽ danh chánh ngôn thuận được mọi người xem là Đại Hiệp.

Chợt Bách Lý Băng kêu:

- Không thấy di học lưu tại đây... Điền Hồ ca nghĩ có lạ không?

Điền Hồ lại ngồi bật dậy:

- Không lẽ đã bị Thượng Quan Du chiếm hữu?

Nàng bác bỏ:

- Không thể nào. Vì nếu Thượng Quan Du tình cờ vào đây trước chúng ta, những bút tích này lão đâu dại lờ lại?

Bồng Điền Hồ kêu:

- Ối...

Bách Lý Băng kinh hoảng chạy đến:

- Điền Hồ ca?!

Điền Hồ đã biến mất chỉ còn lại mặt thạch sàng có vị thế nằm nghiêng và phần chúc lên cao của thạch sàng dù đang từ từ hạ xuống nhưng vẫn kịp cho nàng nhìn thấy phần đang bị khép lại chính là một bí đạo sâu thẳm.

Đoán biết ở đây có cơ quan và khi bị phát động, bí đạo đã mở ra, làm cao thạch sàng chao nghiêng, hất Điền Hồ vào đó, Bách Lý Băng lập tức lao tọt người vào bí đạo đang khép lại dần.

Nhưng miệng bí đạo lúc này khá nhỏ nàng không những không thể chui qua mà còn sắp bị thạch sàng đè nghiêng dần vì đang từ từ khép lại.

Không quá hoảng loạn, Bách Lý Băng lập tức vận dụng tuyệt pháp Xúc Cốt Thu Cân, biến vóc dáng thân hình vụt nhỏ lại như một đứa bé. Và nàng kịp chui qua, trước khi mặt thạch sàng khép lại hoàn toàn.

Do quá lo cho Điền Hồ, nàng vội xả công làm cho thân hình khôi phục vóc dáng vốn có. Nàng bước đi, vừa đi vừa gọi:

- Điền Hồ ca!

“Soạt!”

Lúc thạch sàng khép lại đã vô tình đè phải một phần y phục của nàng. Tiếng y phục bị rách đã giải thích cho nàng rõ điều đó. Nhưng tiếng kêu khàn khàn của Điền Hồ chợt vọng đến khiến nàng bất chấp y phục như thế nào, cứ bươn bả bước đi:

- Điền Hồ ca?

Trong bí đạo cũng có ánh sáng nhờ nhờ, giúp nàng nhìn rõ nơi đang phát ra thanh âm khàn khàn của Điền Hồ:

- Băng muội dừng lại gần. Ta ổn rồi, chỉ suýt nữa bị hỏa thiêu thôi.

Nàng thất sắc:

- Ở đây làm gì có lửa, Điền Hồ ca?

Điền Hồ âm ừ giải thích:

- Ngay lúc ta lọt vào, từ vách đá bỗng phún xuất ra một luồng hỏa quang. Rất nóng, nhưng bây giờ bỗng biến mất.

Nàng thở hắt ra:

- Là Điền Hồ ca sợ muội tiến lại gần sẽ bị luồng hỏa quang thiêu cháy toàn bộ y phục như đã xảy ra cho Điền Hồ ca?

Điền Hồ lúng túng:

- Bằng muội biết như thế là tốt.

Nàng chột nghiêng răng:

- Muội không ngại gì cả. Muội vào đây!

- Đừng!

“Vút...”

Nhưng Bách Lý Bằng đã dùng kinh công lao đến, quá nhanh so với tiếng Điền Hồ kêu.

Tuy nhiên, cả hai cùng kinh ngạc vì không thấy có luồng hỏa quang nào xuất hiện như Điền Hồ vừa bảo. Nàng kêu:

- Làm gì có...

Điền Hồ cũng kêu:

- Thật quái lạ!

Do quá kinh ngạc nên cả hai tình cờ đưa mắt nhìn nhau. Và hiện trạng thân thể của cả hai làm họ đổ mồ hôi, phải vội quay đầu nhìn nơi khác.

Sau đó, cả hai cùng phá lên cười, đoạn thản nhiên nhìn nhau. Nàng bảo:

- Chuyện đâu phải do chúng ta muốn, đúng không?

Điền Hồ gật đầu và bảo:

- Ta vừa nhìn thấy ở đây có tự dạng. Bằng muội thử đọc xem.

Theo tay Điền Hồ đang chỉ, nàng đọc xong cũng gật đầu:

- Hỏa Linh Thất! Chỉ phóng xuất một lần cho người đầu tiên lọt vào Linh Thất, giúp Tẩy Cốt Thanh Tâm. Cung hử Điền Hồ ca vừa có thêm kỳ tích, khiến nội lực tinh tiến thêm một bậc.

Điền Hồ dõi mắt nhìn vào chỗ phát sáng ở xa xa phía trước:

- U Linh Môn đã có mọi chuẩn bị cho hậu nhân nào tình cờ lọt vào. Có lẽ đây là con đường Đại ác ma Bạch Cốt U Linh đã đi qua. Chúng ta chỉ thoát nếu chấp nhận đi tiếp.

Nàng thản đi trước:

- Đã không còn đường lui ngại gì mà không đi?

Chột nhớ đến thương tích của Điền Hồ, nàng định quay lại thì nghe Điền Hồ hắng giọng:

- Linh Hỏa thật linh nghiệm. Ta ổn cả. Bằng mọi không phải lo cho ta.

Cả hai đi cách nhau nửa trượng và Bách Lý Bằng vì là người đi trước nên khi có diễn biến bất ngờ bỗng đến, nàng là người đầu tiên hứng chịu.

- o O o -